

Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Συνδρομή προπληρωτέα

Ἑτησία δρ. 7

ἑξαμηνία » 4

τριμηνία » 2 50

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ἐκδότης

Γρηγόριος Νικολάου

Ἐκδιδόμενη κατὰ

Κυριακὴν

Πᾶσα διατριβὴ ἐνυ-

πόγραφος γίνεσθαι δεκτή

Τὰ χειρόγραφα δὲν
ἀποδίδονται.

Τὸ ἐνταῦθα Ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων ἀναλαμβάνει
παραγγελίας οἰουδήποτε πράγματος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν
ἀντὶ μικρᾶς προμηθείας.

Οὐδὲν οἱ Νόμοι ἄνευ
ἠθικοποιήσεως.

Οἱ γέροντες ἐκεῖνοι οἱ λευκοπώγωνες, οἱ ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενοι, οἱ βωβοὶ πρὸς πάντα ἐπαινον πρὸς πάντα λόγον σείουσι τὴν κεφαλὴν ἀπελπιστικῶς λέγοντες ἐνθυμούμεθα ἐποχὰς χιλιάδας ἐτῶν ἀπεχούσας ἤδη, καθ' ἃς καίτοι δὲν εἶχομεν φθάσει εἰς τὸ τέλειον τῆς υπάρξεώς μας, εἶχομεν ἀμέρι στον σεβασμὸν παρ' ἐκείνων, οἵτινες κοινῇ γνώμῃ μᾶς ἐδέχθησαν ὡς τοιούτους. Ἐνθυμούμεθα μάλιστα ὅτι οἱ μέγα δυνάμενοι πρόγονοι ὑμῶν ἄλλοτε ὑπέιχοντες εἰς τὴν φωνὴν μας ἐθυσίασαν καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν των. Ἐνθυμούμεθα ἐπίσης, ὅτι ὁ ἀνδρῶν ἀπάντων σοφώτατος πρόγονος, ὑμῶν Σωκράτης, ὅταν λίαν πρῶτ' ὁ μαθητὴς τοῦ Κρίτων μετέβη εἰς τὸ δεσμοκτήριόν του καὶ δεκατίσας τοὺς φυλάσσοντας αὐτοῦ προσεπάθει νὰ πείσῃ τὸν διδάσκαλόν του νὰ δραπετεύσῃ εἰς ἄλλας ἐπικρατείας, ἵνα σωθῇ ἀπὸ τῆς εἰς θάνατον καταδίκης καὶ τῆς ὑποχρεώσεως νὰ πῇ τὸ κώνειον εἶπε. «Καὶ ἂν ὁ Κρίτων εἰς ἄλλα μέρη ἢ ἐπικρατείας μεταβῶμεν, τί θὰ εἴπωσιν εἰς ἡμᾶς ἐκεῖ οἱ Νόμοι; Θὰ εἴπωσιν βέβαια, ὅτι εἴμεθα ἄτιμοι, ἀσυνείδητοι, ἀνήθικοι καὶ ἀνάξιοι νὰ ζήσωμεν εἰς τὴν νέαν, ἣν ἐξελέξαμεν ἐπικρατείαν! Καὶ λοιπόν!

Πρέπει νὰ σεβασθῶμεν τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος μας, μὲ θυσίαν τῆς υπάρξεώς μας».

Καὶ λοιπόν. Ὁ πρόδρομος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Σωκράτης ἐπιπτε θῦμα σεβόμενος τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος του, πῶν τὸ κώνειον, ἐνῷ ἡδύνατο νὰ σωθῇ, ἔχων ὅλας τὰς εὐκολίας φεύγων εἰς ξένην Ἐπικρατείαν.

Πταίουσιν οἱ Νόμοι ἄρα σήμερον, διότι δὲν εὐδαιμονοῦμεν, διότι δὲν εὐτυχοῦμεν; Πταίουσιν διότι δὲν ἐφαρμόζονται καίτοι τελειότεροι; Ὅχι! Ὅχι! μυριάκις ὄχι!

Ὅταν ὁ τελώνης, ὅς τις θὰ ἐφαρμώσῃ αὐτὸν τὸν Νόμον, συνεννοῆται μετὰ τοῦ ἐμπόρου εἰς ὃν θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ Νόμος, νὰ τὸν καταδολεψθῶσιν, καὶ ἀντὶ τῆς κλίμακος δεῖνα, τὰ ἐμπορεύματα ὑπαγάγῃ ὑπὸ τὴν κλίμακα τάδε, εἰς ἣν ὁ ἐπιβεβλημένος φόρος εἶνε μικρότερος, ὁ παλαιὸς Γέρων Νόμος δολιευόμενος, κύπτει κινῶν τὴν κεφαλὴν καὶ δάκρυ ἀφίησιν οὐδετερῶν τὴν ἀτυχὴ Πατρίδα του.

Ὅταν ὁ καπνεργοςασιάρχης σκυροῦμενος μετὰ τοῦ καπνεμπόρου, ἀντὶ νὰ εἰσπράξῃ ὀκτάδραχμον κατ' ὀκτὰν φόρον, διδῇ καπνὸν πρὸς κοπὴν εἰς τοὺς ἐργάτας, χωρὶς οὐδὲ τέλος γὰ εἰσπράξῃ, ὁ βωβὸς Νόμος οὐδὲν δύναται.

Καὶ ὅταν ὁ ἰατρός τοῦ κρατοῦς ὑπέιχων εἰς παρακλήσεις καὶ πιέσεις τῆς πολιτικῆς τὸν Λυγκέα, δύναται πιστοποιῶν ἐπιστήμως νὰ παραστήσῃ ὡς πάσχοντα ἀπὸ τραχώματα, ἵ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

να εξαιρεθῇ καὶ μὴ ὑπηρετήσῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ, τί δύναται ὁ Νόμος;

Καὶ πρὸ πάντων, ὅταν ὁ Δικαστής, τὸ γνήσιον τοῦ Νόμου τέκνον, δὲν περιορίζεται εἰς ὅσα ὁ πατήρ του παραγγέλλει καὶ διατάσσει ἀλλ' οἶονεὶ ὑπαιστέρεται εἰς θέσιν Πατρός καὶ νομοθετῶν αὐτὸ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ νομοθετημένα, τί νὰ Σοι εἴπωσι τότε οἱ βωβοὶ γονεῖς τοῦ Νόμου;

Εἰς οἷονδῆποτε δὲ σημεῖον τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Κράτους ἂν ρίψωμεν ἓν βλέμμα τὰ αὐτὰ θὰ ἀκούσωμεν παρὰ τοῦ Νόμου παράπονα· «ὅτι εἴμεθα ἀνάξιοι ἀπόγονοι εὐκλεῶν προγόνων».

Δὲν εἴμεθα ἄξιοι νὰ παραπονώμεθα διατι εἰς τὰ εὐνομούμενα Κράτη, καὶ ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ κεῖται ἡ εὐδαιμονία καὶ τάξις καὶ ἡ εὐτυχία.

Ἐκεῖ βασιλεύουσιν οἱ Νόμοι καὶ τὸ καθήκον τῆς ἐφαρμογῆς τούτων.

Ἐδῶ τὸ συμφέρον ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐγγύς ἢ ἀπώτερον.

Ἐκεῖ ἡ καλὴ θέλησις καὶ ἡ συμπλήρωσις ἀπὸ χρηστοῦ συνειδότος τῶν Νόμων κατὰ πᾶσαν ἑλλειψιν αὐτῶν ἢ συμπλήρωσιν ἢ κοινὴ συνειδήσις ἐκ πεποιθήσεως καὶ ἀπὸ ἀρχῆς ὡς Νόμον δέχεται.

Ἐδῶ ἡ διαστροφή καὶ τῶν σαφεστέρων διατάξεων αὐτοῦ καὶ στρέβλωσις κατὰ τὸ οἰκεῖον ἐκάστοτε συμφέρον διὰ δικολαβικῶν ἐπιχειρημάτων.

Δὲν εἶνε λοιπὸν οἱ Νόμοι οἱ πταίνοντες, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ πταίμεν, διότι δὲν ἠθικοποιήθημεν εἰσέτι, δὲν εἴμεθα ἀκόμη Ἀγγλοσάξωνες. Ἄνευ δὲ ἠθικοποιήσεως ἡμῶν οὐδὲν οἱ Νόμοι δυνήσονται.

* *

Ὁ πολιτικὸς λέβης

Μετὰ τὸν ἐκλογικὸν σάλον ἐν ἀληθεὶ λέβητι κεῖται ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος· τὸ ἔθνος κληθὲν διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ νὰ περυσυλλέξῃ τὰ ῥάκη ἐκ τοῦ ὀνειδούς καὶ διὰ σώφρονος πολεμικῆς βადίσῃ, ὅπως ἐπανακτήσῃ τὴν τε ἡλικίαν καὶ ὕλην αὐτοῦ εὐμερίαν, εἰσέτι δὲν δρᾷ ἀλλ' ἄφρων ἐκ φανατικοῦ φατριασμοῦ σπεύδει καθ' ὁμάδας κόμματος νὰ ἀρπάσῃ τὴν ἀρχήν, πρὸς ἣν καὶ μόνον βλέπει. Ἡ ὑψηλὴ σημασία τῆς διεξαχθείσης ἐκλογικῆς πάλης οὐδὲν ἀπέδωκεν εἰσέτι οὔτε

γενναῖον, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀσθενὲς πρὸς βελτίωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων. Καὶ ἐπὶ τινὰς μὲν ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἕκαστος ἡγέτης κόμματος διεκδικῶν τὸ τῆς Ἀρχῆς σκήπτρον ἠορῆται τὰς βουλευτικὰς αὐτοῦ ψήφους, ὡς δηλῶν διὰ τοῦ τῆς πρωθυπουργίας τύπου προὐκάλει τὴν δίκην ὁρνέων εἰσβολὴν τῶν τοῦ εἰρημένου τύπου ὑπαλλήλων πρὸς πολιτικὴν καλουμένην ἐπίδρασιν. Ἀλλὰ νῦν σιγὴ ἄκρα καὶ ἀνεξίτητος ἐπικρατεῖ καὶ ἄγνωστον εἶνε τί θὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῆς πολιτικῆς ταύτης καὶ μετεώρου παραζάλης. Ὅθεν δικαίως νῦν τὰς τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίδας ἀπασχολεῖ ὅτε μὲν τὸ ὑδραυλικὸν ζήτημα, ὅτε δὲ τὸ ἀδιάθετον περίσσευμα τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Συγγροῦ καὶ αἱ καταχρήσεις τῆς Μονῆς Πεντέλης· ἐπέστη ἤδη ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐελπιστῶν μετὰ θάρρους καὶ ἀμέσως ἀνενίζει πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναμένων παρ' αὐτοῦ καὶ μόνου τὴν ἀληθῆ διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων. Ἡ νόσος τοῦ ἔθνους ἀπαιτεῖ πατρικὴν καὶ γενναίαν περίθαλψιν διὰ διοικήσεως, ἥς ἄγρυπνος φύλαξ τέτακται τὸ Στέμμα, πρὸς ὃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει ἄπειρον μετ' ἀφάτου εὐλαβείας τὴν ἐμπιστοσύνην.

* *

Ἀρτηνὰ νέα τοῦ περιοδεύοντος ἀνταποκριτοῦ τῆς «Προόδου».

Καθ' ὧς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίας τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου Ἀρτης θὰ διαφιλονικῶσιν οἱ κ. κ.

1) Ἀντωνίος Γαρουφαλῆς δικηγόρος καὶ ἀδελφὸς τοῦ πρώην δημάρχου ἤδη δὲ βουλευτοῦ κ. Ε. Γαρουφαλῆ.

2) Σπυρίδων Γκίνος ἔμπορος κμιώτατος καὶ ἐνθερμος προστάτης τοῦ ἐνταῦθα συλλόγου ὁ «Σκουφᾶς».

3) Γεώργιος Τσοῦτσουνας ἱατρός.

4) Σ. Βαρζέλης.

5) Παναγ. Μητρογιάννης δικηγόρος.

6) Χρῆστος Ντούγιας ἱατρός.

7) Γρ. Πίσπιρις κτηματικός.

8) Δημ. Οἰκονόμου κτηματικός.

9) Θεοχάρης Μπόρος »

10) Ἰωάννης Ζάρας ἔμπορος

11) Νικόλαος Παππαγιαννάκης

Πάντες οὗτοι, ἀριθμὸς ἱκανός, εἶνε ἄνδρες ἐντιμότεροι ποθοῦντες τὴν ἐξουσίαν μόνον καὶ μόνον ὅπως πράξωσι τι καλὸν πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα

— Καὶ ἐν Ἀρτῇ ἀνεφάνη πρὸ ἑβδομάδος ἡ ἐπάρατος νόσος εὐφλογία, ἥς ἀριθμοῦνται 4 κρούσματα, ὧν τὰ δύο εἶνε θανατηφόρα.

— Ὁ ἐν Ἀρτῇ διαμένων πρόξενος τῆς Τουρκίας τουρκαλβανὸς Ρεζούλ ἐφένδης κατ' αἰτησίαν του μετατίθεται εἰς Τρίκαλα τῆς Θεσσαλίας. Αἰτία τῆς μεταθέσεως ταύτης λέγεται ἡ ψυχρότης ἡ ἐπελθούσα κατὰ τὰς ἀποκείων μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως.

— Μεγίστη στασιμότης τοῦ ἐμπορίου ἐπικρατεῖ καὶ ἐν Ἀρτῇ οὕσα ἀποτέλεσμα τοῦ ἀτυχοῦς ἡμῶν πολέμου, πανταχόθεν μεμψυμοιρίαι πολλαὶ ἂν καὶ τὸ κρέας ἐκεῖ τὸ ἀρνίον κατ' ὁκᾶν τιμᾶται πρὸς 60 — 70 λεπτά.

— Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀρτης οἱ Τούρκοι ἐργάζονται δραστηρίως ἐπισκευάζοντες τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν πρὸ τῆς γεφύρας κατασκευάζεται στρατωνίσκος εἰς μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ ὁποῦ προέκειται νὰ ἰδρυθῇ πύργος, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ θα μὲνῃ ὁ σκοπὸς, ὅπως παρατηρῇ ἀφ' ὑψηλοῦ τοιοῦτους πύργους θέλουσι κατασκευάσῃ εἰς τὰ χωρία Τζαπραλῆ, Νεοχώριον. εἰς θέσιν Κουκουναρῆ καὶ εἰς Πλάκαν ἅπαντα δὲ ἡ ἐργασία γίγνεται τῇ ἐπιβλέψει λοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ.

— Τὸ ἐξῆς περίεργον διεδόθη ἐν Ἀρτῇ κατ' αὐτὰς, καθ' ὧς οἱ Ἰσραηλῖται ἐορτάζουσι τὸ Πάσχα. Ἰσραηλίτης τις ὠνεῖρευθη ἀνθρωπον παρουσιασθέντα ἐνώπιόν του καὶ προτρέποντα αὐτόν, ὅπως ἀποβάλῃσι ὅλα τὰ διὰ τὸ Πάσχα παρασκευασθέντα φαγητὰ, ἐπειδὴ αἱ μάχαιραι, δι' ὧν ἐσφάγησαν τὰ πρόβατα ἦσαν μεμολυσμένα. Οὗτος δὲ παρουσιασθεὶς εἰς τὴν Συναγωγὴν ἀνήγγειλε ταῦτα εἰς τοὺς λοιποὺς Ἰσραηλῖτας, οἵτις ἐξελθόντες τὸ τοιοῦτον ὡς θείαν προτροπὴν δὲν πρῶγουσι ἐκ τῶν παρασκευασθέντων φαγητῶν ἀλλὰ διαγοῦσι τὸ Πάσχα μετ' αὐτῶν καὶ σκοροδα.

Ἡ θραυσθεῖσα κιθάρα

Ἐν τινι χωρίῳ τῆς Ἰταλίας ὑπῆρχε μικρὰ τις οἰκία, ἐν ᾗ κατώκει ὀρφανὴ τις κόρη Φλωρεντίνη καλουμένη. Αὕτη δ' ἦτο μνηστὴ χωρικοῦ τινος καλουμένου Ἑρνέστου, ὅστις εἰργάζετο ἐν ἐπαύλει ἀπεχούση 14 λεύγας τοῦ χωρίου καὶ ἤρχετο διὰ τοῦ μηνός, ὅπως βλέπῃ τὴν προσφιλεστάτην αὐτῇ Φλωρεντίνην καὶ δι' ἁπλῶν χαιρετίσῃ αὐτήν. Ἡμέραν τινὰ συνδιαλεγόμενος πρὸς αὐτὴν ἐπὶ μακρὸν διέκρινεν ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς μελαγχολίαν προερχομένην ἐξ ἐνδομύχου ἄλγους. Ὅθεν ἐπροερχομένην ἐξ ἐνδομύχου ἄλγους. Ὅθεν ἐρωτᾷ αὐτὴν τί ἔχεις προσφιλεστάτη; Ἀδιαθετῶ εἶπεν αὕτη ἐκ κεφαλαλγίας, ἀλλὰ μὴ φοβοῦ, ἀλλ' ἀταράχως ἀπελθε εἰς τὴν ἐργασίαν σου· καὶ ὁ Ἑρνέστος περιπτυσσόμενος αὐτὴν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαυλιν. Μετὰ δέκα ἡμέρας βαθεὺς ὀρθρου κατῆλθε καὶ μετὰ σπουδῆς προσέδραμε νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Φλωρεντίνην τὸ σύνηδες ἄσμα. Ἀλλ' ἦτο ἡ τετάρτη τῆς πρώτης ὥρᾳ, ὅτε ὑπὸ τὴν δρόσον τῆς νυκτὸς τοῦ θεοῦ καὶ ὡς πρόδρομος τῶν εὐλάων πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ λαβὼν τὴν κιθάραν ἤρξατο ὑπὸ τὸν ἦχον αὐτῆς νὰ ψάλλῃ ἄσματα ἀντίδοτα τῆς μελαγχολίας καὶ οὐράνιον πῦρ ἔρωτος πνέοντα. Αἶρνης ὁμῶς ἀκούει λυπηρὰν καὶ βαρεῖαν φωνὴν καλοῦσαν μετ' ἐπιπλήξεως νὰ ἡσυχάσῃ· ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ ἱερέως. Ἑρνέστε, Ἑρνέστε, παιδί μου, τί πράττεις; Ἄδω ἀπεκρίθη οὗτος τὸ ἐγερτήριον ἄσμα εἰς τὴν φιλάτην μου Φλωρεντίνην ὡς συνήθως. Ἀλλὰ τέκνον μου, λέγει ὁ ἱερεὺς, αὕτη πρὸ δέκα ὥρῶν ἔχει ἐνταφιασθῇ ἐκεῖ ὑπὸ τὰς μελαίνας νεκρικὰς ταινίας καὶ περὶ τούτου ἀνάβηθι εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπως πεισθῇ καὶ διὰ τῶν δακρύων ἀνακουφίσῃ τὸν ἐπικείμενον βαρὺν βράχον τῆς θλίψεως. Τρέχει ὁ Ἑρνέστος, θραύει τὴν θύραν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Φλωρεντίνης. ἀλλὰ τί ἐπέπρωτο νὰ ἴδῃ ὁ δυστυχὴς! Ἐπὶ τοῦ πατώματος ὀλίγα μόνον ἄνθη ξηρὰ, λείψανα ἀπελθούσης τιμαλφούς ὑπάρξεως! Ὡς παράφρων ἐγκαταλείπει τὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνο δωμάτιον καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸ νεκροταφεῖον ἐνθα ἐντρομος καὶ διακομμένη τῇ φωνῇ ἐρωτᾷ τὸν νεκροχαρὴ φύλακα τοῦ νεκροταφείου, ποῦ εἶνε ἡ Φλωρεντίνη! Ἀκολούθησόν με, εἶπεν, οὗτος, καὶ μετὰ δέκα βήματα ἔστη καὶ δείξας εἰς αὐτὸν ἀπικθῶς τὸ μνήμα ἀπῆλθεν. Ὁ δὲ Ἑρνέστος ἀνέγνω ἐπὶ ξυλίνου μέλανος σταυροῦ «ἐνθάδε κεῖται Φλωρεντίνη ἐτῶν 19 ἀπεβίωσε τῇ 21 Μαΐου 1809»

καὶ γονυπετήσας ὁ δυσυχὴς πρὸ τοῦ σταυροῦ
ἤρξατο νὰ προσεύχηται ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς
ψυχῆς τῆς προσφιλεστάτης τοῦ Φλωρεντίνης
καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς προσευχῆς λαβὼν τὴν
κιθάραν λέγει· ἀάκουσον, Φλωρεντίνη, διὰ τε-
λευταίαν φορὰν τὸ τελευταῖόν μου ἄσμα». καὶ
ἤρχισε νὰ ᾄδῃ περιπαθῶς. Μετὰ τὸ τέλος δὲ
τοῦ ἄσματος θραύει τὴν κιθάραν ἐπὶ τοῦ τάφου
καὶ ἐξαγαγὼν τεραστίαν μάχαιραν ἐκ τοῦ κόλ-
που τοῦ ἐνέπηξεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ
παρευθὺς ἐξέπνευσεν. Τὴν ἐπομένην εὐρον ἐπὶ
τοῦ τάφου τῆς Φλωρεντίνης τὴν θραυσθεῖσαν
κιθάραν καὶ τὸν Ἑρνέσον νεκρὸν παρ' αὐτήν.
Σ. Φ.

— Ἐν τῷ τοῦ ὑποπρακτωρίου τῶν ἐφη-
μερίδων δένονται βιβλία στερεὰ καὶ εὐθηνά.

— Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ
ὅπως μᾶς ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν των.

Κύριε Συντάκτα.

Παραινῶν ὁ προεδρεύων δικαστῆς Μαρκόπου-
λος τοὺς κ. κ. Ἐνόρκους ἐπὶ εὐθιδικίᾳ!!
εἶπε σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἡ Λευκὰς ὀφείλει τὴν
ιδιότητα αὐτῆς ὡς πόλις εἰς τὸ κακουργιοδι-
κεῖν!! Μετὰ ὅλην τὴν ιδέαν τὴν ὁποίαν ἔχο-
μεν σχηματίζει περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Μαρ-
κοπούλου, ὡς πρὸς τὰς περὶ πόλεων κρί-
σεις του· τῷ ὑπομιμνήσκομεν ὅτι ἡ Λευκὰς ὑ-
πῆρξε πόλις καὶ πρὶν ἀκόμη συζηθῶσι τὰ κα-
κουργιοδικεῖα ἐν Ἑλλάδι χάρις εἰς τοὺς κατοί-
κους τῆς καὶ ὅτι εἶναι ἴσως ἡ μόνη πόλις ἐν
Ἑλλάδι ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἔλθει εἰς τρυφερὰς
σχέσεις μετὰ τὸν δημόσιον πλοῦτον ἵνα καταστή
καὶ αὕτη ὡς ἐκεῖναι τῶν πόλεων, αἵτινες εἰσὶν
τοιαῦται καὶ ἄνευ κακουργιοδικείων· καίτοι πα-
ρέχουσα εἰς τὸν δημόσιον ταμεῖον τόσα ὅσα ἐλά-
χισται ἐκ τῶν πόλεων ἐκεῖνων. Ταῦτα διὰ ἀ-
κριβόχορον, εἰς δὲ τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ γρά-
ψωμεν ὀλίγα καὶ διὰ τινὰ κληρώσεις ἐνόρκων.

Ε Β

ἘΝ ΔΑΚΡΥ ἘΠΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗ

Στοῦ τάφου σου τῇ χέρσῃ γῆ, παράμερα στὴν ἄκρην,
θὰ ρίψω γὰρ χαιρετισμὸν ἓνα θερμὸν μου δάκρυ.
Οἱ κρίνοι καὶ τὰ λούλουδά σου στρωμένα,
δὲν χύνουν πλέον μυρωδιά· γιὰτ' εἶναι μαραμμένα.
Μαραμθηκαν ὅπως καὶ σὺ μετὰ τοῦ Βοριά τοῦ κύμα,
ποῦ στῆς ζωῆς σου τὴν αὐγὴν σὲ ἔρριψε στὸ μνήμα!
Ἀπέθανες! μὲς τῇ γλυκειᾷ τοῦ κόσμου τούτου πλάνῃ,
τοῦ γάμου σου ἐμαράθηκε τὸ νυμφικὸ στεφάνι.
Ἀστὲρι ἀκατόικητο στὸν δρόμον τοῦ σέ εἶδε
σὲ ζήλευσε! καὶ ἀλύπητα ἀπλωσε καὶ σὲ ἵπηρε.
Οἱ ὀφθαλμοί σου ἐκθαμβοὶ στὰς λάμπεις τοῦ τὰς θείας
σὲ ἀάγευσεν ἡ αἴγλη του! καὶ θνήσκουσα ἐμειδίᾳ!
Νεκρὰ στοῦ βίου τὴν αὐγὴν καὶ ὅμως ἡ μορφή σου
σκορπὶς τὴν ἀγαθότητα ποῦ δείκνυε ἡ ψυχὴ σου.
Κοιμᾶσαι τὸν αἰῶνα! Ἀνδοστεφανωμένη
στὰ ἄχρῳα τὰ χεῖλη σου σδυμένο γέλιο μένει.
Εἰς τὸ κρεβάτι τὸ στερνὸ δάκρυα κλάψαις θρήνοι,
πλὴν ἐφυγε διὰ παντός! καὶ λύπην μᾶς ἀφίνει
ὅτι τὸ ἐμμένον συγγενεῖς μὴν κλαῖτε! Ζῇ ἐκείνη
στοῦ Παραδείσου τὴν γλυκεῖαν τὴν θείαν τοῦ γαλήνης
καὶ κείθεν ἐν τῇ αἴγλῃ του, ὅπου τὸ πᾶν θαυμεῖ,
θὰ ἐποπτεύῃ πάντοτε καὶ θὰ ἀεὶ εὐλογεῖ!